

עיריית יהוד-מונוסון

ישיבת מועצת עיר

מן המניין

מס' 1/22

מיום 3/1/2022

פרוטוקול מועצה מן המניין מס' 1/22

מיום 3/1/22

עמוד 2 מתוך 22

פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 1/22
שהתקיימה ביום שני 3/1/22 בבניין העירייה

נוכחים:

יעלה מקליס	- ראש העיר
שימי בונפיל	- סגן ראש העיר
שמואל רוטמן	- מ"מ וסגן ראש העיר
בני רזניק	- חבר מועצה
הדר מימון	- חבר מועצה
אמנון סעד	- חבר מועצה
יפעת זמיר	- חברת מועצה
לירי פנחס	- חברת מועצה

חסרים:

ליאור גלבע	- חבר מועצה
יוסי חזן	- סגן ראש העיר
ויקטור ג'נח	- חבר מועצה
אורי שנהר	- חבר מועצה
אתי פרץ	- חברת מועצה
דקלה שנטל	- חברת מועצה
חיים מימון	- חבר מועצה

סגל:

גיל סימנהויז	- מנכ"ל העירייה
עו"ד רוני חלמיש	- יועמ"ש
גל לניאדו	- גזבר העירייה
ישורון פרסיק	- מבקר העירייה
מירי אור גוטפריד	- מנהלת אגף חינוך
סמדר חכם	- סגנית מנהל מחלקת גבייה

פרוטוקול

סעיף מס' 1 - דבר ראש העיר.

יעלה מקליס: ערב טוב לכולם ולכולן. ישיבת מועצה מן המניין ראשונה 2022, שנה טובה לכולם. כמה נושאים שאני רוצה להתייחס אליהם במסגרת דבר ראש העיר. אחד חבל שאורי לא פה כי ביקשתי ממירי להציג את הנושא של טיפול באלימות כמו שהוא ביקש, אז היא תציג את זה תכף. אני מעדכנת את המועצה שמשרד הפנים אישר את שינוי הרחובות כפי שאושרו במועצה בחפיפה בין "אגוז" מונוסון ו"אגוז" יהוד, ו"מבוא דגנים" שהפך ל"מבוא אילן". עוד נושא שדיברנו עליו בתקציב, אבל אני מוצאת לנכון לחזור ולעדכן, משרד הפנים דחה את בקשתנו להפחית את הארנונה למעברים בתת קרקע, שלחתי מכתב, ואישר את תוספת תעריף ארנונה לנושא של קרקע תפוסה בעסקים. אני מזכירה לכם תעריף קרקע התפוסה שלנו היה בערך עשירית מרשויות אחרות למטר והוא אישר לנו את ההגדלה המקסימלית שזה 15 אחוז. זה נוגע למעט מאוד עסקים, בעיקר לתעשייה אווירית שיש לה הרבה קרקע תפוסה. הוא לא אישר לנו את ההפחתה לגבי מעברים בשטח התת הקרקע. כמו שעדכנתי שלחתי מכתב לשרת הפנים, אנחנו לא קיבלנו נימוקים, אני ביקשתי ממנה וממנכ"ל משרדה שחזר אלינו שלפחות ייתן לנו את הנימוקים שנדע איך אנחנו מתקדמים ועל מה אנחנו מגיישים עתירה, על ההחלטה שלהם. נושא נוסף, היום פורסמה בתקשורת ידיעה בגלגל"צ על חשדות לכאורה כנגד מנהל השיטור העירוני. מכתב התלונה אליו התייחסה הכתבת הדס שטייף הינו מכתב אנונימי שלא התקבל אצל מבקר העירייה קודם לפני הכתבה אתמול. עם קבלת המכתב מנכ"ל העירייה הורה למבקר העירייה לפתוח בהליך בדיקת הטענות, וכן גם התחיל הבוקר. כמו כן, נעשתה שיחה עם מפקד משטרת מסובים שאישר את קבלת המכתב ועדכן שטרם החליטו באם לפתוח בחקירה.

הדר מימון: מה הוא עשה? כמה הוא מואשם?

גיל סימנהויז: לא יודעים.

יעלה מקליס: אני לא קראתי אישית את המכתב.

הדר מימון: המכתב הגיע לפה? למה לא קראת? אולי זה משהו מאוד חמור?

יעלה מקליס: הגיע למבקר העירייה ומבקר העירייה בודק את זה ומשטרת ישראל גם פותחת בחקירה.

הדר מימון: רגע, את לא קראת את המכתב?

יעלה מקליס: אני לא קראתי את המכתב, המנכ"ל קרא אותו והעביר אותו למבקר.

הדר מימון: את יכולה לקבל מכתב, חס וחלילה זה משהו חמור ואת לא קוראת?

יעלה מקליס: בניגוד אליך, אני סומכת בעיניים עצומות-

הדר מימון: אני לא מאמין לך-

יעלה מקליס: גם על המנכ"ל וגם על מבקר העירייה. בסדר?

הדר מימון: אז אני לא מאמין לך. אני חושב שהמועצה צריכה לקבל דיווח על מה מואשם מנהל השיטור העירוני. אם זה חמור, לדעתנו-

יעלה מקליס: כשיש מכתב אנונימי קודם כל עושים בדיקה ראשונית.

הדר מימון: אני לא שופט את הבחור, אבל אני אומר שראש העיר אצלנו כשאני הייתי יועץ משפטי, דבר ראשון שהיה עושה ראש העיר, מחובתו לתושביו, לברר תלונה כזאת, בין אם זה להזמין את האדם לפניו-

יעלה מקליס: הדר, עם כל הכבוד, זה לא התפקיד שלי לעשות את הבקרה הזאת, יש משטרה אם זה הליך פלילי זה לא התפקיד שלי. אם יפתחו בחקירה פלילית אז אנחנו כבר יודעים מה לעשות אם מבקר העירייה ימצא שיש יסוד להאשמות, אני מבטיחה לך שלא נשאיר את זה פתוח. תודה.

הדר מימון: יש גם עברות שיכולות לא להיסגר בהליך פלילי את יודעת, זה דברים שכבר קרו פה בעירייה הזאת תחת תפקידך.

אמנון סעד: יש דברים שמאוד פשוט לבדוק.

יעלה מקליס: כן. שוב אני אומרת, לא אתה ולא אתה ולא אני גורם חקירת, בסדר?

הדר מימון: אנחנו לא גורמים חקירתיים אבל אנחנו מנהלים את העסק הזה.

יעלה מקליס: הדר, זה ייבדק.

הדר מימון: ואם יש פה משהו שצריך להיבדק-

יעלה מקליס: חבל על האפולוגטיקה עכשיו.

הדר מימון: כדאי לבדוק את זה.

יעלה מקליס: זה ייבדק.

הדר מימון: אם הוא צריך להיות מושעה-

יעלה מקליס: זה נבדק על ידי הגורמים שהם מוסמכים.

הדר מימון: אז צריך גם לטפל בזה.

יעלה מקליס: תאמין לי, יתייחסו לזה במלוא חומרה. טוב אז אלו הדברים.

אנחנו עוברים למירי, מנהלת אגף החינוך. מירי, תציגי את הנושא לטובת כל חברי המועצה.

מירי אור גוטפריד: ערב טוב לכולם. אני רוצה לדבר על הנושא של מניעת אלימות ולפתוח בכמה דברים. אחד, לבוא ולומר שמבחינת מערכת החינוך ביהוד-מונוסון כאשר אנחנו מגובים גם בפיקוח משרד החינוך וגם בקודקודי ומובילי מערכת החינוך בעיר, שזה המנהלים, אנחנו קודם כל באים ואומרים אפס סובלנות לאלימות. כל גילויי האלימות בישראל שמגיעים לשולחנו מטופלים באדיקות, בפינצטה, תוך התייחסות כמובן למקרה באופן אינדיבידואלי ובהתייחסות מערכתית, ואני תכף אפתח את זה. עוד אני רוצה לבוא ולומר שכל שיטת העבודה שלנו נוגעת גם למאקרו וגם למיקרו, ואיפה שצריך אנחנו מטפלים ברמה האישית, אם זה עם הילד, אם זה עם ההורים, עם מערכת החינוך, עם הצוותים החינוכיים, ואיפה שאנחנו יכולים, אנחנו נותנים גם את המענה המערכתי הכולל ונותנים את המשאבים ואת התוכניות שהם גם סביב מניעה וטיפול וגם חוזקות והעצמה כי הם בעצם שתי הרגליים שאנחנו עובדים עליהם, וגם לזה תכף אני אתייחס. אבל בגדול צריך לזכור, ואני מבקשת רגע לשים את זה על השולחן לפני שאנחנו ככה מציגים מצגת יפה כזאת או אחרת, אנחנו לא מערכת אכיפה, אנחנו מערכת חינוכית, וכמערכת חינוכית אנחנו יודעים ליצור וועדות וסדירויות ולטפל בילדים, לשלוח אותם ולטפל בהם, תלוי באיזו רמה בהיבטים הרגשיים והחברתיים, ליצור תכניות מניעתיות, ליצור תכניות חינוכיות, חברתיות, רגשיות, לשלב בתוך זה את הפן הלימודי, אבל בסופו של יום אם מתבצעת עבירה מסוימת או איזושהי חציית גבול, יש מערכת אכיפה במדינת ישראל ועל פי החוק אם זה קטין, אז זה בעצם פקידת הסעד עם הרווחה ואם זה בגיר, הורה או משהו דומה אז זה כמובן מערכת המשטרה. אנחנו עובדים בכל מקרה בשיתוף פעולה במסגרת הוועדה הסטטוטורית שג'וליה מובילה כאן בעיר, עם הרשות לביטחון בקהילה שבעצם חברת המועצה, לירי, שנמצאת כאן היא היו"ר של הוועדה. אנחנו שותפים לכל החברים כולם שהם גם הרווחה, גם האכיפה וגם החינוך. אז בואו נתחיל, הקונספט שהלכנו בו זה הקונספט של חמישה צירים. כי אנחנו באמת מאמינים שאם יש לנו צירים כאלה שהם המנועים שמכילים את כל הנושאים שבהם מערכת החינוך צריכה לטפל ולהתייחס מבחינתנו אנחנו נלך לאורם. אלה אותם חמישה צירים שזיהינו גם כמעגלי התייחסות בזמן הקורונה ואנחנו עושים את זה גם כעת, אנחנו ממשיכים באותה דרך. כפי שאמרת, אנחנו עובדים בשני מעגלים, גם מניעתי טיפולי וגם איך אנחנו מעצימים ומחזקים את התלמידים שלנו במיקרו ובמאקרו. המשאבים שלנו הם שני משאבים עיקריים - עיריית יהוד מונוסון ומשרד החינוך. השרה שאשא ביטון נתנה המון משאבים עכשיו, שהם נכנסים באופן ישיר למנהלי בתי ספר במסגרת אוטונומיה ניהולית. זה שם במקרה הזה את הרשות המקומית יותר במקום של התחברות ונותן למנהלים את האפשרות למפות את בתי הספר שלהם, להסתכל רגע ברזולוציה מאוד מאוד דקדקנית, מה

הקהילה שלי צריכה ולתת את המשאבים. כאשר המטרות זה צמצום פערים רגשיים, חברתיים ולימודיים בסדר הזה רגשי, חברתי, לימודי. הכלת תלמידים עם העצמה שלהם במניעה וטיפול, וכמובן נתינת מענה קהילתי ותמיד הסתכלות גם על ההורים כשותפים מלאים, ואני אתיחס לזה בהמשך, לאורך כל היום. אני מזכירה שהציר הירוק שהלכנו לאורו וזה הצורך בתנועתיות, בפזיות בכל מה שקשור לאינטראקציות חברתיות ואיזון גוף נפש. בציר הזה, התכנים שהתאמנו לטובת מניעת אלימות או חוזקה והעצמה, תלוי לאיזה כיוון לוקחים את זה, הם התכנים האלה: אנחנו בכורך ביקשנו מכל בתי הספר שלנו בעיר לפתוח בתנועה, בספורט, אני מדברת על יסודי וחטיבת ביניים, הרבע שעה 20 דקות הראשונות, איזו שהיא תנועה, איזו שהיא התייחסות לגוף כדי להתחיל קצת אחרת. ליצור מצבים של שוברי שגרה, אחת לשבוע אנחנו מבקשים לעשות מעגלים, מעגלי שיח שתלמידים מספרים על חבר חדש שהם מכירים, פעילות מיוחדת שעשו עם חבר. פעילות מדהימה נוספת של איתור כישורים בספורט בהובלת מנהלת מחלקת הספורט שלנו, כל תלמידי ג', ד', ה' בעיר, 1,359 תלמידים ותלמידות עוברים איתור כישורן, כאשר כל אחד מהם מקבל בסופו של יום את הכישרון שמתאים לו באחד מששת ענפי הספורט שלנו בעיר ומנסים לזהות את המצטיינים בתוך הקבוצה הזאת. מנהלי בתי ספר בחרו את התוכניות הבאות וכאן זה דוגמאות ממה שמנהלים בחרו במסגרת האוטונומיה - שיאצו-

יפעת זמיר: מירי שנייה רגע לפני שאת רצה, אז נגיד איתרו כישורים מיוחדים, מה עושים איתם?

מירי אור גוטפריד: אז ככה, קודם כל אנחנו מדברים על שישה ענפי ספורט שיש לנו כאן בעיר. המנטורים שמזהים את הכישרון שולחים מכתב הביתה יחד עם הילד אתה מזהה בכישרון ג'ודו, כדורגל וכדורסל, אתה יכול לבחור באחד מאלה, והילדים נפגשים ואנחנו נותנים קדימות לרישום לכיתות ג', ד', ה'. זה השלב הראשון של האיתור, האיתור בעצם נותן דרייב לילד ללכת לענף שאולי הוא לא חשב עליו קודם לכן, ועכשיו הוא יכול להיות מונגש אליו בצורה קלה יותר. המצטיינים שבהם, כמובן יקבלו איזה שהוא טיפוח נוסף, וזה כבר בדרך הזיהוי של המנטורים שם. בתי הספר רכשו לכל בתי הספר היסודיים את המשחק האינטראקטיבי המתקשב, תכנים שמוקדנים על הרצפה בכל עולמות התוכן במקצועות הליכה, והילדים קופצים וזזים לפי התכנים ומגלים עולמות של תוכן. הציר הסגול שהוא הציר של הגמישות הפדגוגית והוראה חדשנית וחדשנות בחינוך וכל מה שאנחנו עושים עם אייל דורון, שזו שיחה גדולה מאוד אבל אני רק אתן טעימות שלה. שיטת הנבחרות שעובדת בבתי הספר היסודיים וחטיבות ביניים. העיר הקצתה אפשרות לתלמידים לבחור לפי הכישרון שלהם שהוא לא דווקא כישור ספורטיבי. יש ילדים שהתחברו לפרלמנט הילדים העירוני, יש ילדים שהתחברו לקבוצת יהוד-טק מנהיגי תקשוב בעיר, אליסקוד זה בעצם תכנות לבנות צעירות כיתות ה', ו', מיינקראפט חינוכי לחטיבות הביניים, חלל ומדעים, בסיס לבינה מלאכותית, קורס של זכויות האדם והאזרח שלומדים את זה כתוכנית בתוך בית ספר ומהנדסות העתיד עם המנגנונים המיוחדים שאייל דורון ממצב בכל בית ספר ובית ספר, ושוב זו שיחה נפרדת, עשינו על זה וועדת חינוך שלמה. מוזמנים לבוא ולשמע בוועדת החינוך. רק לדוגמה, בית ספר רמז נגיד עובד על המנגנון של 70-30, 70% במרחב ורק 30% בתוך הכיתה. בית ספר הרצל בית ספר של תשיעיות של הקשבה, כל בית ספר מתחלק לתשיעיה ובתשיעיה הזאת מורה ועוד שמונה ילדים עושים את הפעילות, גם המנטורית וגם הלימודית וכן הלאה. הציר אדום הוא הציר של צמצום הפערים הלימודיים, ופה אנחנו מדברים על בעצם התנסות למידה חווייתית כי הטענה שלנו שיש קשר בין פיתוח מסוגלות וקידום יכולות קוגניטיביות של תלמיד, לבין העלאת דימוי עצמי. כי ברגע שילד מרגיש שהוא מצליח בתחום שהוא צריך להצליח בו בתקופה הזו של חייו, זה מפחית תסכול ומפחית כעס, וזה בונה את הדימוי העצמי שלו. כאן הקצנו חבילת שעות של תגבור במקצועות הליכה מהעירייה. יש לנו את תכנית "כנפיים" שנתנו פיתוח אסטרטגיות למידה לבתי ספר שהמנהלות מיפו את הצורך. חבילת שעות להוראה מתקנת וחבילת שעות תוספתיות שגם משרד החינוך נתן בעת הזאת. עוד נושאים שקשורים על הציר הזה - המנהלים רכשו באמצעות האוטונומיה הניהולית שהזכרתי תכניות להתערבות לימודית פרטנית וקבוצתית, שוב על פי המיפויים שלהם. הם רכשו תכנים של סביבת לימודים דיגיטלית כמו "אופק" כמו "סנונית" וכולי. אנחנו נותנים לגני הילדים את "גוגלה" שזה פשוט מדהים זה כמו גוגל לקטנים. דרך "הגוגלה" הם שואלים שאלות את "גוגלה" וברכזו נותנים את התשובות. שולחים מיילים להורים בפונולוגיה כמובן של כתיבת המילה טעות בכמה טעויות, אבל זה חלק מהיופי ובעצם דרך שאילת השאלות הם מפתחים סקרנות וידע וכמובן משחקי חשיבה יצירתיים. הציר הכחול הוא טיפוח המיומנויות של המאה ה-21. כאן דיברנו על החוסן הנפשי, וזה בדגש על הכישורים הלא קוגניטיביים. זה יותר נוגע גם למניעה וטיפול, שם שמנו את רוב רובם של המשאבים שלנו. אם זה תכניות שהמנהלים בחרו לאימון חוזקות אישיות ורגשיות

בקרב תלמידים. אני פשוט מציינת ואומרת שחלק מהדברים זה מה שהמנהלים בחרו, אז אתה יכול למצוא את זה בבית ספר אחד ולבית ספר אחר תכנית אחרת. כל מנהל במסגרת האוטונומיה התאים לעצמו. עבודת השפ"ח אצלנו בכל בתי הספר נעשה בצורה שווה, השפ"ח כמסייע לא רק לפרט אלא גם לצוות החינוכי. אנחנו הבנו שצריך להיות בבחינת מי מטפל במטפל כי גם המורים נמצאים במשבר, גם המורים נמצאים בקושי. תכנית לעצמה התלמידים באמצעות השפה האנגלית, CBT שהמנהלים רכשו, טיפול בבעלי חיים, תכניות לטיפול רגשי וכולי, וטיפול מנ"ש שהקצנו השנה לכולם גם ליסודי, גם לחטיבה וגם לתיכון. זה מניעת נשירה אנחנו יודעים לטפל גם במניעת נשירה גלויה וגם מניעת נשירה סמויה. כמו למשל אני מאחר באופן שיטתי אני מגיע יום כן יום לא זה הסמויה, והגלויה זה כמובן כבר לא מגיע כמה ימים ואולי חודש לבית ספר, וזה טיפול מסוג אחר. עוד בציר הכחול אנחנו רכשנו לכל בתי הספר שלנו את ה"סל", זה הדבר שעכשיו המערכת מתעסקת בו. רכשנו את זה מסייף סקול- Social emotional learning, מאות הרצאות במערכת מתקשבת עם מערכי שיעור לחיזוק החוסן הנפשי לצוותים החינוכיים. צוות חינוכי יכול לבחור נושאים לטיפול בנושא של הטרדה מינית, בנושא של אלכוהול, בנושא של סמים, בנושא של פגיעות ברשת, ולצד כל הרצאה קצרה שמתאימה בגובה העיניים לילדים יש מערך שיעור שיכול לפתח ולעשות סדנה עם הילדים על הנושאים הללו. זה כלי עצום שניתן למורים ולצוותים החינוכיים. הוא עבר את הרזולוציה של משרד החינוך ואת האישור של משרד החינוך והיום זה שם דבר בארץ ואנחנו כעיר רכשנו בפעם הראשונה כעיר שלמה לכל המנהלים שלנו את זה כולל למקיף. המקיף רכש את זה לעצמו, אבל יש את זה גם במקיף יהוד וחיים בדש משתמש בזה בצורה משמעותית לצוות שלו. עוד נושאים של סדנאות חברתיות ורגשיות כאלה ואחרות, כאשר שבוע הנוער היה גם כן אחד הדברים ששמנו על הפרק כדי לתת לנוער שלנו דווקא בעת הזאת אפשרות לא להתכנס לתוך הבתים, אלא לצאת ולהיות שותפים לשבוע נוער אטרקטיבי. השירות הפסיכולוגי המשלים שלנו שנפתח זה עתה, מרכז מא"ה מרכז ילדים והורים שנותן טיפולים מסובסדים, מדריכות אח"ם שביקשנו ממשרד החינוך ונכנסו לבתי הספר. מדריכת אח"ם כזו עוזרת למיפוי בית ספר ובונה יחד עם בית ספר תכנית לשיפור אקלים. תכנית "מצמיחים" שבחרו המנהלים, גני הילדים שלנו בטרם חובה עשינו מיפוי שלם לכל הילדים בני 3 שלנו כולם ממופים, 244 ילדים ממופים, כאשר כל ילד אנחנו יודעים מה מצבו הרגשי. הסיפור כאן הוא יותר רגשי משפחתי כאשר בסופו של יום המערך המסייע בכל הגנים זה צוות שהוקם לטובת העניין. יועצת חינוכית מטעם משרד החינוך, מדריכה חינוכית והפסיכולוגים שלנו מהשפ"ח. יש לנו קבוצת נערות, פיתוח העוצמה וזהות מגדרית, רכישת משחקי קופסה למשל להפעלה לא רק ביום לימודים אלא גם להפעלה אחר הצהריים. יש מנהלות שקוראות אחר הצהריים גם להורים וגם לילדים לבוא ולשחק כמסגרת פעילות קהילתית בבית ספר משחקי קופסה. והציר האחרון הוא הציר הכתום שבו אנחנו רואים כמובן את הקשר עם ההורים כמשמעותיים לתהליך החינוכי. פה הקצנו ערב רב של סדנאות. השפ"ח, אני דווקא מתחילה מהכוכבית, נתן אפשרות לכל בית ספר, לכל הנהגת הורים לבחור נושא נוסף בשיעור שהנהגת ההורים מעוניינת להעביר להורים בנושאים שקשורים לסמכות הורית, הצבת גבולות, תקשורת פתוחה, מה זה התנהגות בסיכון. כל מה שבית ספר ומנהלת בית ספר יכולים לחשוב. התמודדות עם חרדות, ויסות רגשי שעכשיו אנחנו חווים את זה מאוד חזק בשטח. קידום נוער שלנו שמחזיק עובדת סוציאלית קלינית ומומחים לסדנאות של העברת קבוצה. ההורים בנו מפגשים להורים ומתבגרים סביב להיות הורה רלוונטי. אלה הנושאים שמופיעים כאן במסגרת האוטונומיה הניהולית, סדנאות להורים במגוון נושאים רלוונטיים שהמנהלות רכשו ישירות לתוך בתי הספר לקהילה שלהם, וכמובן שיתופי הפעולה שאנחנו עובדים בממשק עם אגפי העירייה. סדנאות במגוון תחומים, ובמיוחד בשיתוף הפעולה שלנו עם השירותים החברתיים והקהילה. השקענו אבל אם בפעם הקודמת כשדיברנו על התכנית של חמשת הצירים דיברנו על כסף, פה אני יכולה לומר לכם זה שלושה וחצי מיליון שזה שיתוף הפעולה גם של המשרד וגם של הרשות המקומית ביחד. אבל בסוף זו המחויבות לשיתוף פעולה כי ההשקעה כאן היא השקעה של שלושת הקודקודים גם יחד. אי אפשר לטפל בילד כששני הצירים שהם הבסיס, ההורים והצוות החינוכי, לא עובדים בהלימה. ואנחנו כל הזמן קוראים לשולחן הדיונים למחויבות המשותפת כשאנחנו נתקלים בילד עם בעיות רגשיות את כל השותפים. גם בוועדות פרט אד-הוק כל פעם שצף משהו, אנחנו עוזבים את סדר היום שלנו ונזעקים לוועדת פרט שיתן מענה. וועדות במקצועות, וועדות התמדה שזה בתוכנית השוטפת שלנו, זה לא בהפתעה. אנחנו יצרנו את שלושת הפלטפורמות האלה כאשר פלטפורמה אחת היא אד הוק, כי הבנו שיש דברים שצצים ולא יכולים לחכות לעוד חודש, ויש דברים שהם בשוטף שאנחנו נותנים להם מענה קבוע וסיסטמתי. מי הם המשתתפים? פיקוח משרד החינוך כמובן, אגף החינוך על מחלקותיו, גם מחלקת הכנה, מחלקת גני ילדים בתי הספר, השפ"ח, מת"א של משרד החינוך, הרווחה שאנחנו עובדים איתם בשיתוף פעולה, הצוות החינוכי

ואחרון חביב וחביב בהחלט הם ההורים. אנחנו באמת מאמינים שרק בביחד בתקופה הזאת אנחנו נצליח ליצור מציאות מטיבה לרווחת כל התלמידים שהם בסדר מענייננו, עם הסתכלות גם על הצוות החינוכי והמנהלים. כי רק ביחד אנחנו נמשיך לצבוע את החינוך כמו שהתחלנו לעשות, תודה.

הדר מימון: אפשר שאלה ברשותך?

מירי אור גוטפריד: כן.

הדר מימון: קודם כל זה מרשים מאוד, ואני מאוד אשמח אם זה באמת גם מחלחל לשטח לבתי הספר.

מירי אור גוטפריד: זה מחלחל מהרגע שיצאנו לדרך מספטמבר ועד עכשיו. ויותר מזה בוועדה הסטטוטורית האחרונה שכל המנהלים נכחו בה ביקשנו שכל מנהל ייקח את הנהגת ההורים של בית ספרו ויפרוט בפני ההנהגה את תכנית העבודה הספציפית, את החליפה התפורה של בית הספר. כי אם לכל בית ספר יש את החליפה שלנו הרי שהנהגת ההורים צריכה להיות שם ולהבין ולהכיר.

הדר מימון: מירי זה מאוד מרשים. אני במקרה הייתי מעורב באירוע של אלימות בבית הספר, סך הכל התכנית היא תכנית מניעתית וזה באמת רק ימנע אלימות. אבל קורים מקרים שהילדים הם לא רק תוצר של מערכת החינוך, הם תוצר של הבית. מה לעשות שיש מקרים ומקרים קשים מאוד של אלימות והשאלה שלי איך בזה מטפלים. כשאני ניצחתי על העניין הזה אז הטיפול היה קצת לא בשיאו, והיה צריך להגיע עד הפיקוח במשרד החינוך כדי שההורים יקבלו איזה שהוא מענה אלמנטרי. השאלה פה מה עושים אד הוק, קיבלתם מקרה אלימות קשה, מה עושים? את מי מרחיקים? את שני הילדים? ילד אחד? מרחיקים לא מרחיקים? מה קורה?

מירי אור גוטפריד: קודם כל, כל מקרה לגופו של עניין, אני לא יכולה לדבר באופן כללי ממש לא, כי זה לא מקצועי וזה לא נכון.

הדר מימון: בדרך כלל ילד 1 מרביץ לילד 2.

מירי אור גוטפריד: בסדירויות שלנו מה שאנחנו עושים אנחנו מעלים את הנושא לוועדה, כאשר כפי שאתה רואה כולם שותפים בה כולל הפיקוח. אם זו צריכה להיות הרחקה יש לכל מנהל מנדט מידי להרחיק תלמיד אלים, הוא לא צריך לחכות לשום וועדה זה נמצא באוטוריטה שלו, באוטונומיה שלו, ומנהלים יודעים להפעיל את האוטונומיה שלהם ואת חוזר מנכ"ל במידי, ויותר מזה אנחנו נותנים גם גיבוי. בתהליך של הבריור ובתהליך של השיחה עם המשפחה וההורים, שבדרך כלל זה צריך להיות אחרי ההרחקה כי אתה יודע קודם כל אלימות עוצרים, מרחיקים, נותנים סנקציה. כשגמרנו לתת את הסנקציה, בואו עכשיו נדבר איך אפשר היה למנוע, עם מי אתה יכול לדבר כשאתה נכנס למצוקה ותסכול, מי הם הגורמים שיכולים לעזור לך, ולפעמים אם זו עבירה פלילית אתה ניגש גם למשטרה ואתה מדווח למשטרה, גם זה היה לנו. ולכן מאוד היה חשוב לי לומר שבתהליך אנחנו נעשה את הכול בתהליכים חינוכיים, תהליך חינוכי דרך אגב זה גם להעמיד גבול - חד וחלק, גבול זה אומר להמליץ לתלונה בפני המשטרה ואם צריך אנחנו גם שם או ההורה של הילד הנפגע, זה לא משנה אנחנו ממליצים לגורם לעשות את שלו, ולכן גם בוועדה שליירי מובילה אנחנו יושבים עם גורמי אכיפה, עם גורמי הרווחה, עם פקידת סעד, עם כל אלה שבעצם אמונים גם על התהליך האכיפתי ולא רק על התהליך החינוכי. זה השילוב של ה-360.

הדר מימון: ראשית אני רוצה להודות לך על הדברים האלה. אני שמח שראשת העיר הביאה אותך כדוברת ראשונה שלנו כאן היום, אבל אני צר לי שאנחנו לא במסגרת דבר ראש העיר לא מדברים על נושא הקורונה כי אנחנו מוצאים את עצמנו, לפחות אני, מתרוצץ לקריית אונו כדי לקבל בדיקת קורונה או אחר כך למונוסון לקבל אנטיגן עם הילדים, ואני חושב שיכול להיות, שאני לא יודע מה איך בבתי הספר הולכים להתמודד עם הדבר הזה, אבל השאלה שלי גם למנכ"ל העירייה פה, איך אנחנו מסייעים פה לתלמידים? כי הילד תוך שנייה הוא מורחק 7 ימים, 14 ימים, ההרחקות האלה עם הבדיקות האלה, למה אין לנו בעיר איזה מענה מהיר לבדיקת קורונה?

מירי אור גוטפריד: אני אתייחס על מוסדות חינוך, אני לא מדברת ברמת עיר, ברמת עיר- מערכת החינוך.

הדר מימון: כן ברור זה הא'-ב'.

מירי אור גוטפריד: לגמרי. קודם כל זה לא סוד, מי שצופה בכלי התקשורת בתקופה האחרונה מבין שגם המדינה הייתה קצת באיזה סוג של בלבול ולקח לה זמן עד שהיא הבינה מה היא רוצה בתוך מערכת החינוך. רק לפני יומיים אנחנו קיבלנו מענה סופי וחלוט שהכיתה הירוקה, למי שמבין מה זה כיתה ירוקה, מתבטל. זאת אומרת עד לאותו רגע היה בלבול מוחלט כי האומיקרון לא מתנהג כמו הדלתא, וזה יצר בלבול שלם. אז זה הסתדר לנו ואז הבנו שילד/ה או נער/ה מחוסן יכול לגשת לבדיקת אנטיגן של מד"א או PCR ועם התשובה הוא יודע איך להמשיך או חוזר לכיתה או מבודד. אם הוא לא מחוסן או אם הוא חיובי הדברים האלה לא היו בהירים בהתחלה, לקח זמן למערכת להבהיר אותם. אז קודם כל קיבלנו הנחיות ברורות והיום מנהלי בתי הספר יודעים לעשות את זה ועושים את זה יפה מאוד. לצערנו האומיקרון הוא מהיר ותופס את כולנו. עכשיו ברגעים אלה אנחנו ביקשנו ממנהלי אגפי החינוך ברמה הארצית, במקרה אני יושבת גם בהנהלת האיגוד הארצי, אז אני פשוט יודעת מבפנים, אחרת הייתי בדיוק כמו כל אחד אחר. הגשנו בקשה לאישור מהיר שבדיקות אנטיגן יהיו בבית ספר עם נאמני קורונה כדי לא לאפשר שוב את העומסים המיותרים האלה בתוך התחנות העירוניות, המרחביות, האזוריות. אז עושים את הכול בשביל לתת את המענה ולקבל את המענה עוד בקשה שהגשנו, הגשנו בקשה גם לנאמן קורונה לתיכונים, לעל יסודי חטיבות ביניים ותיכונים שהמדינה לא נתנה להם אז עכשיו ביקשנו גם בקשה כזו בתקווה שנקבל מענה, בתקווה שיסתכלו עלינו בתוך התהליך.

הדר מימון: יישר כוח בהצלחה. תודה לך על הדברים. רק השאלה שלי לראשת העיר ולמנכ"ל, האם אנחנו יכולים לספק בדיקות קורונה כאן בעיר שלנו במקום שאני צריך להתרוצץ או לפתח תקווה או לראש העין או לקריית אונו. לא מבין את הדבר הזה.

יפעת זמיר: מירי תמתיני שנייה, אני גם רוצה לשאול שאלה. בסדר?

גיל סימנהויז: מתחמי בדיקה נקבעים על ידי פיקוד העורף, הוא אחראי על זה. יש לנו מתחם בדיקות בשבוע הבא וביקשנו מתחמי בדיקות נוספים עוד השבוע ובמהלך שבוע הבא, זה בהתאם להקצאות של פיקוד העורף.

הדר מימון: מה זה בדיקת קורונה?

גיל סימנהויז: כן.

הדר מימון: PCR?

גיל סימנהויז: כן.

הדר מימון: והאנטיגן אישרו רק במונוסון?

גיל סימנהויז: לא זה מד"א, מה שאתה רואה במונוסון זה אנטיגן של מד"א.

הדר מימון: השאלה אם אנחנו יכולים לספק כאן בעיר שלנו בדיקות קורונה.

גיל סימנהויז: לעירייה אין כלים לספק בדיקות או דוגמים. השירות הזה ניתן על ידי פיקוד העורף או על ידי מד"א או על ידי גורמים פרטיים.

הדר מימון: אבל לעירייה אין בזה שום יד? העירייה לא יכולה לבקש? לדרוש?

גיל סימנהויז: העירייה פועלת, אנחנו פועלים מול פיקוד העורף לקבל עוד תחנות דיגום כאן בעיר.

הדר מימון: יש לנו תחנת דיגום כבר? יש לנו אחת?

גיל סימנהויז: אין תחנה קבועה בשום עיר, זה בהתאם להקצאות של פיקוד העורף, כשפיקוד העורף התנהל עד עכשיו בהתאם לערים אדומות, איפה שזיהו עלייה בתחלואה נתנו להם תיעוד. יחסית לבקעת אונו היום יהוד מונוסון היא העיר היחידה שהיא עדיין בסטטוס של ירוק-צהוב בהתאמה של חינוך וצבע עיר מול ערים אחרות שהם בצבעים כהים יותר מה שנקרא לפי המדד כתום ואדום, ולכן אלו הקצאות של פיקוד העורף. ככה היה לאורך כל תקופת הקורונה מאז מרץ 2020 וכך גם עכשיו.

הדר מימון: טוב, עצוב.

יעלה מקליס: אני רוצה רגע להגיד לך שלפני שבועיים היו ניידות של חיסונים, הבאנו לכל בתי הספר בעיר ניידות ולצערנו מעט מאוד הורים התגייסו למשימה, אז יכולנו-

הדר מימון: הילדים שלי מחוסנים.

יעלה מקליס: הילדים שלך לא קטנים, אנחנו מדברים על יסודי, הילדים שלך כבר גדלו.

הדר מימון: אבל דיברנו עליהם.

יעלה מקליס: אז אני אומרת שהבאנו ניידות, ולצערנו המספרים היו מאוד קטנים למרות המאמצים של מנהלי בתי הספר אז אור יהודה כבר שבוע אדומה ואנחנו ירוקים, אז פיקוד העורף העדיף-

הדר מימון: אין בדיקות PCR בעיר.

יעלה מקליס: אבל מסבירים לך הדר שזה לא אנחנו, זה משרד הבריאות וזה פיקוד העורף.

יפעת זמיר: קודם כל אני רציתי רק להגיד למירי כל הכבוד. באמת תכנית מאוד מאוד מרשימה. אני רוצה להציע מכיוון שציינת פה עשרות של פעולות, אנחנו בסוף עיר קטנה עם מעט בתי ספר וזה יתרון מאוד מאוד גדול. בכלל אני מאמינה בנתונים ובתקציב מול ביצוע, במובן הזה שאת כל עשרות הפעולות אני מציעה, אני לא יודעת איך עושים את זה, אבל צריך לפרוט לפרוטות, כי אני למשל שומעת מכל מיני בתי ספר שגם כשיש פעולות נהדרות אין קליינטים מה שנקרא. כמו בכל תכנית מאוד גדולה, שלושה וחצי מיליון שקל זו תכנית מאוד גדולה ביחס לעיר יהוד, צריך לראות מה עובד ומה עובד פחות, וגם את המאמצים לא לעשות רק דרך מנהל החינוך, זאת אומרת אם צריך לרתום הורים למשל, אז צריך לעשות את זה בדרכים נוספות ברתמה נוספת.

מירי אור גוטפריד: אני אתייחס לזה תראי זה אחד הדברים-

יפעת זמיר: אני רק רוצה לשאול א' האם אוספים את הנתונים, ב' איך אוספים אותם, וגם היינו מצפים לראות אותם. אם נגיד בספטמבר זה התחיל אז לקראת סוף יוני לראות נתונים.

מירי אור גוטפריד: אז ראשית התוכנית הזאת, כפי שאמרת, בנויה גם ממשרד החינוך וגם משלנו, זה משאבים משותפים ואחד הדברים שמשרד החינוך עושה ואין לנו אפשרות לראות את הנתונים הללו, כי הם נמצאים כרגע בידי המנהל באוטונומיה הניהולית, זה שכל מנהל ממפה את בית הספר על פי המחוז שמשרד החינוך ביקש פר שם, פר ילד. ילד שהוא מדאיג, ילד שהוא מתחת למצופה, ילד שהוא מעל המצופה, אלה הם המדדים שהמשרד קבע אוקיי? הוא קבע את זה גם בהיבט הרגשי וגם בהיבט הלימודי. עכשיו אני לא יכולה לעקוב אחרי כל תכנית ותכנית כי מה שראית שם זה המון המון תכניות לא פעולות, יש פעולות אבל יש גם תכניות, כי התוכניות האלה אמרתי הם פר בית ספר. נגיד את רואה יוגה, אז שני בתי ספר בחרו יוגה. אני לא מתכוונת לעקוב אחרי היישום של היוגה, זו האוטונומיה הניהולית של המנהלת, אם היא בחרה את זה היא יודעת למי היא מפעילה את זה ולמי היא נותנת את זה. היא תהיה חייבת את הדין וחשבון להנהגת ההורים, כי אם היא הצהירה שהיוגה זה לשכבה ד' ולשכבה ג', הורי ג', ד' מצפים שהיוגה תתיישם וכן הלאה. אני כן אעקוב אחרי הפעולות העירוניות כמו מה שראית שם כתוב הכרזה עירונית, היא תקיים, אם זה בצבע ירוק הנושא של הבוקר שנפתח אחרת, אם זה הסיפור של הכישורים האישיים, אם זה הסיפור של מעגלי השיח, אם זה הסיפור של ה"סל" שאני מעבירה השתלמות למנהלים כדי שהם ידעו איך להשתמש בתוכנה הזו, ברגע שרכשנו אני רוצה לראות אותה עובדת ואני רוצה להיות מוזמנת לשיעורים שמפעילים ואני מראינת את המורים בביקורים שלי, לראות איך הם מפעילים את זה וכו'. זאת אומרת צריך לעשות אבחנה בין ערב רב הדברים שמופיעים שם, אם זה בכובע של אוטונומיה ניהולית או בכובע של רכישה ציבורית עירונית. יותר מזה, בימים אלו אנחנו ניגשים פעם שלישיית, זה מאוד לא פשוט, לבניית יחידת מדידה והערכה לחינוך, זה איזה שהוא שיח שאני מנהלת כבר עם המנכ"ל לאורך השנה האחרונה. לצערי אנחנו ניגשנו למכרז ולא היו מועמדים בכלל לא, ואז ניגשנו פעם נוספת. עכשיו עשינו תהליך נוסף עם רוני שמלווה אותי ממש בתוך התהליך הזה, עכשיו יש מועמדים, אנחנו מקווים לבחור בהקדם האפשרי ואנחנו נבחן נושאים ודברים. עכשיו אני לא אומרת שאת זה ניקח לבחינה, כי יש לנו יעד נוסף שנבחן אותו אבל לפחות תהיה לנו יחידה שתוכל לבחון נושאים, תוכל לבדוק אותם, למדוד אותם ואנחנו נראה איך אנחנו מודדים. אני לא יכולה למדוד תלמידים, אסור לי אבל אני יכולה למדוד הטמעת תכנית, יישום תכנית.

יפעת זמיר: אני חושבת שזה פשוט קריטי.

מירי אור גוטפריד: לגמרי.

יפעת זמיר: תראי, יש פה מעט בתי ספר, אני כן הייתי מצפה לדעת, למשל סתם ניקח את "רמז"-

מירי אור גוטפריד: את לא תוכלי לדעת.

יפעת זמיר: אני אגיד לך מה אני כן-

מירי אור גוטפריד: אבל אנחנו נדע ברמה המקצועית, אנחנו נדע.

יפעת זמיר: אני חושבת שאתם צריכים לדעת איזה בית ספר כן בחר יוגה-

מירי אור גוטפריד: קודם כל אני יודעת.

יפעת זמיר: רגע-

מירי אור גוטפריד: אבל יפעת, קודם כל את מתפרצת לדלת פתוחה כי אני חתמתי על התכניות, אין דבר כזה שמנהלת בונה תכנית ואני לא חותמת עליה.

יפעת זמיר: מעולה.

מירי אור גוטפריד: ברמה דיגיטלית.

יפעת זמיר: אז הנה הבסיס קיים.

מירי אור גוטפריד: ברור אני יודעת בדיוק איזה בית ספר עשה מה.

יפעת זמיר: אז שלב ראשון מעולה קיים. השלב הבא זה בעצם להגיד אחרי שהם בחרו יוגה, מתוך איקס תלמידים ביצעו את היוגה.

מירי אור גוטפריד: אבל אני נותנת את זה לכיתה שלמה, אז שכבת ג' עושה יוגה. מה אני צריכה לבדוק פה?

יפעת זמיר: אני אסביר לך למה בעיניי, זו עצה את לא חייבת לקבל אותה. כשיש לך בסוף השנה דו"ח שאומר באופן השוואתי בית ספר "רמז" בחר יוגה, לא משנה, בחר 5 תוכניות, ואנחנו יודעים שבאופן ודאי אבסולוטי עשו את התוכניות האלה איקס כיתות בעיר ואת משווה את זה אחר כך בין "רמז" ו"הרצל", א' זה מתמרץ בעיניי.

מירי אור גוטפריד: אבל יפעת שוב-

יפעת זמיר: את כל המערכת, הורים-

מירי אור גוטפריד: את מתפרצת לדלת פתוחה.

יפעת זמיר: אז אני מחכה לשמוע.

מירי אור גוטפריד: כי אמרתי הנושא של המדידה הוא הכרחי אצלנו, אני חותרת לזה. שתיים בתוך הוועדות המלוות שאני יושבת יחד עם הפיקוח אנחנו שומעים את בית ספר ומה שהוא עושה ומה שהוא מציג, אנחנו מסתכלים על התכניות שחתמנו עליהם אל מול היישום, זו העבודה שלנו, זה היום יום שלנו.

יפעת זמיר: יופי, אנחנו נשמח לראות את זה אני אגיד לך-

מירי אור גוטפריד: את לא תוכלי לראות את זה.

יפעת זמיר: אז לכן אני מציעה-

מירי אור גוטפריד: מה לעשות? לא ניתן.

יפעת זמיר: אני לא חושבת שזה סודי, אני חושבת-

מירי אור גוטפריד: לא, אני לא מתכוונת לבוא, להביא נושאים של וועדה מלווה בפני חברי מועצה. זה לא יקרה.

יפעת זמיר: אני אומרת לך יותר מזה, אני לא אומרת חברי מועצה, אני אומרת שאם תשתמשי בזה כאלמנט מיתוגי, את תוכלי לתמרץ לתוך המהלך.

מירי אור גוטפריד: לכן אנחנו בונים את היחידה הזאת.

יפעת זמיר: מירי שנייה, בתוך המהלך החינוכי המצוין הזה והמאמץ המאוד מאוד גדול הזה גם תקציבית וגם מעשית, שאת כל כך רוצה גם את ההורים בתוכו וגם את המורים וגם את המנהלות וגם את הילדים.

מירי אור גוטפריד: ואני מזמינה אותך לוועדת חינוך, תבואי ואז תראי כמה שאנחנו מספרים שם על התוצאות.

יפעת זמיר: אין בעיה, אז אני אומרת שכשיח עירוני ובעולם של שקיפות בערך הכי גדול בעיר הזאת- חינוך עד כה, יש משמעות לנתונים ולא צריך להגיד-

מירי אור גוטפריד: אנחנו עושים את זה-

יפעת זמיר: לא לחברי המועצה, לעיר כולה, בעיניי זה גם יכול לתמרץ בסוף את המנהלת.

מירי אור גוטפריד: יפעת אני פתחתי ואמרתי שאנחנו בונים יחידה שלמה כדי שאני אוכל לבוא ולהציג בפניכם נתונים.

יפעת זמיר: אוקיי, מעולה.

מירי אור גוטפריד: תודה.

יעלה מקליס: כמו שאמרת בצדק מירי, הדברים מוצגים בוועדת חינוך והוצגו בוועדה הסטטוטורית של הרשות לביטחון קהילתי ואנחנו מפרסמים את הדברים.

יפעת זמיר: יופי, אז כולנו נשמח לראות, זה מצוין תודה.

יעלה מקליס: תבואו לישיבות.

יפעת זמיר: לא בישיבות, כל ההורים שרוצים לשמוע.

שמואל רוטמן: מירי, יישר כוח.

יעלה מקליס: יישר כוח מירי.

מירי אור גוטפריד: תודה רבה.

יעלה מקליס: אז תודה למירי באמת עבודה מרשימה בכל הרבדים. אנחנו בסעיף שתיים, אבל לפני שאנחנו מגיעים לסעיף 2 אני רוצה להגיד עוד משהו, אני חושבת שהאלמנט המשמעותי ביותר שלנו כנבחר ציבור זה הנושא של אלימות מילולית והמחויבות שלנו ללא קשר לתקציבים, פרויקטים, ועשייה עירונית כזאת או אחרת במערכת החינוך, זו הדוגמה האישית שלנו מבחינת ההתבטאות שלנו, השיח שלנו והדוגמה האישית שאנחנו יכולים לתת בנושא של שיח מכבד ומכובד, וזה נושא שכל אחד מאיתנו יכול להסתכל בעצמו ולחשוב מה תרומתו לשיפור השיח, לשיפור ההתנהלות המכבדת והמכובדת במרחב הציבורי, ואני רוצה פה לציין לטובה את הפרסום שעשתה לירי אתמול בפייסבוק, מאוד מכבד, מאוד ענייני, מאוד מקצועי. באמת יישר כוח. יש לנו חברת מועצה צעירה אבל מילים כדורבנות. תודה.

הדר מימון: בהזדמנות זו, ראשת העיר, שדיברנו על שיח מכבד ולא אליים.

יעלה מקליס: אתה לא קיבלת את זכות הדיבור.

הדר מימון: היית שמח גם לקבל את ההתנצלות שלך על כך שבישיבה הקודמת ניתקת מיקרופון לחבר מועצה-

יעלה מקליס: אתה שוב נוהג באלימות.

הדר מימון: בעת שהוא נשא דברים וכרגע את מפריעה לי שוב.

יעלה מקליס: אתה מפריע לי, אני הייתי באמצע הדיבור וזה מה שעשית גם בישיבה הקודמת וסירבת לכבד וירדת לרמה ולדרגה אישית נמוכה ביותר, ולכן לא הותרת בפניי אלא את האפשרות, את המשפט האחרון לדבר ללא הפרעה.

הדר מימון: אז עכשיו את יכולה להתנצל.

יעלה מקליס: לא, אתה צריך להתנצל חמוד שלי, לא אני.

הדר מימון: תראי איך את מדברת, למה את מדברת בצורה כזאת?

יעלה מקליס: אל תפריע לי.

הדר מימון: אז בואי אני לא חמוד שלך ואת לא חמודה שלי.

יעלה מקליס: בסדר, אז תפסיק להפריע לי.

הדר מימון: בסדר? נשים את על השולחן.

יעלה מקליס: תפסיק להפריע.

הדר מימון: כשאת מנתקת מיקרופון לחבר מועצה זו אלימות, ראשת העיר.

יעלה מקליס: אלימות זה כשאתה מפריע.

הדר מימון: גם כרגע ההתנהלות שלך זו התנהלות אלימה.

יעלה מקליס: הדר, אתה מפריע אתה לא מכבד, לא את עצמך, לא את השיח פה, לא את החברים שלך, לא אותי- מילא לא אותי, אבל גם את החברים שלך. אז כדאי שתסתכל על עצמך בראי, ואחרי זה תטיף למישהו אחר, אין לך להלין אלא על עצמך בלבד. תודה רבה השיח הזה נגמר.

הדר מימון: ועל זה נאמר הפוסל במומו פוסל.

יעלה מקליס: בדיוק.

סעיף מס' 2 - הגדלת תב"ר 1172

סך ההגדלה- 1 מש"ח

מקורות מימון- רמ"י. שינוי בסעיפי המקדמה המאושרת של רשות מקרקעי ישראל.

יעלה מקליס: הגדלת תב"ר 1172. מקורות מימון - רמ"י. שינוי בסעיפי המקדמה המאושרת של רשות מקרקעי ישראל. דברי הסבר: העירייה פתחה תב"ר על סך שלושה מיליון שקל לפיתוח שצ"פ אזורים, כאשר מקורות המימון היו 1.2 מיליון נ"ח רמ"י ו-1.8 מיליון נ"ח במימון העירייה. לאחר בחירת מתקני המשחק וקבלת שטח השצ"פ מחברת אזורים התקבלה חוות דעת קונסטרוקטור לפיה מאחר ורצפת השצ"פ היא על תקרת החניון התת-קרקעי הפרטי של תושבי הבניינים, לא ניתן לקדוח ברצפה ולקבע את מתקני המשחק, עמודי ההצללה ויתר האלמנטים המקובעים לקרקע בדרך כלל. על כן, היה צורך לבצע שינויים בדרך הביסוס של האלמנטים. בנוסף, בוצעו שינויים בתוכנית הניקוזים לאור הפערים שהתגלו בעת קבלת השטח מחברת אזורים, וכתוצאה מכך גדל תקציב הפרויקט. העירייה פתחה בהליכים משפטיים מול חברת אזורים בגין העבודות הנוספות שנגרמו לעירייה. בהתאם לסיכום עם רמ"י, עלות ההגדלה מתקצבת על ידי רמ"י. הצעת החלטה: מועצת העיר מאשרת הגדלת תב"ר 1172, סך ההגדלה מיליון ש"ח, מקורות מימון: רמ"י.

אמנון סעד: מה ההליך המשפטי שעליו אנחנו מדברים?

גיל סימנהויז: אי ביצוע עבודה בהתאם לתוכניות וטיב העבודה. יש נזילות בחניון, אני יכול להראות אם אתם רוצים, למעשה השצ"פ-

אמנון סעד: אבל אנחנו מימנו את זה.

גיל סימנהויז: לא, השצ"פ יושב מעל החניון התת קרקעי שנבנה על ידי היזם.

אמנון סעד: אין בעיה, כמו עם מצלוואי אבל אם אנחנו ביצענו את זה-

גיל סימנהויז: לא עוד לא ביצענו, כשנכנסו לבצע כבר היו נזילות ואי התאמות.

אמנון סעד: לפי ההסכם שלנו איתם, הם צריכים לבצע את הזה?

גיל סימנהויז: מה זה את הזה? הם היו צריכים לספק לנו את השצ"פ כשהוא פנוי בהתאם לתוכנית, וכמובן כשלא נכנסים מים לחניון.

אמנון סעד: לא, אבל אתם אומרים בגלל שזה מעל השצ"פ יש שם-

גיל סימנהויז: מתחת לשצ"פ.

אמנון סעד: יש פה שני אלמנטים. אחד, הם גמרו את הבנייה ויש נזילות לתוך החניון, יש להם אחריות על זה. מצד שני, אתם כותבים פה שצריך לעשות התאמות של קונסטרוקציה וכאלה בגלל שזה מעל חניון. לא ידענו את זה לפני? איך בדיוק אני יכול לתבוע אותם כאשר כל הדברים היו ידועים מראש? שהולכים לשים מתקנים על שטח שהוא בעצם מקורה של חניון.

גיל סימנהויז: אחד, יש פער בין האופן שבו הם מסרו את השטח מבחינת קורות ויציקות שהם ביצעו במקום, ושתיים עבודות האיטום שהם ביצעו על פניו נראה שהן לא מספיק טובות ויש נזילות לתוך החניון. מאחר ופנינו אליהם והם לא טיפלו בנושא, נכנסו אנחנו גם ניסרנו קורות שהיה צריך להתאים אותם, גם ביצענו עבודות איטום כי נכנסו מים לתוך החניון וגם זה עיכב אותנו בביצוע העבודות.

אמנון סעד: מה אתה טוען שבעצם התקרה של החניון שזה של השצ"פ, לא נעשתה בעובי המתאים? לא-

אטימה זה עניין אחד, שתיים הוא אומר שהוא הוסיף קורות.

גיל סימנהויז: כן.

אמנון סעד: טוב, בסדר.

הדר מימון: יש לי שאלה, כמה עלתה לנו הגינה בהרצל פינת מקלב?

גיל סימנהויז: אתה מדבר בכיכר?

הדר מימון: כשעשינו פה הזמנת תושבים מהם איזה מתקן הם רוצים ואיזה פה ואיזה שם, כמה זה עלה? 600,000 שקל?

גל לניאדו: מעל מיליון שקל, בטוח.

הדר מימון: והגינה הזו עולה לנו כבר ארבעה מיליון שקל? פי 4?

גל לניאדו: איזו גינה?

הדר מימון: זאת.

גיל סימנהויז: זה שתי גינות.

הדר מימון: זה "אזורים" בפינה.

שמואל רוטמן: זה הרבה יותר גדול.

יעלה מקליס: גם בפינה.

הדר מימון: עכשיו השאלה שלי מבחינת רמ"י, מיליון השקלים הנוספים שמתקצבים על ידם, זה משהו שיריד לנו מפרויקטים אחרים של-

אמנון סעד: על חשבון הסכם הגג.

יעלה מקליס: זה מתוך התקציב.

הדר מימון: הבנתי, זה יורד ממקום אחר ומושקע כאן. מאיפה זה יורד?

גיל סימנהויז: בתוך הסכם הגג יש תקציב לפיתוח שטחים ירוקים, יש פיתוח ל"ישן מול חדש", ויש חלף היטל השבחה וזה מתוך הכספים שמגיעים לנו לפיתוח, וצריך לקחת בחשבון שנכון למכרז שנסגר ועדכנה ראש העיר בישיבה האחרונה, גם התמורה שהעירייה צפויה לקבל במסגרת חלף היטל השבחה עולה על ההערכות והאומדנים שנעשו כאן, ולכן אותם מיליון שקלים לא יחסרו לנו בפיתוח.

הדר מימון: מה שאני רוצה רק להעיר, אולי הגזבר רוצה להגיד משהו.

גל לניאדו: אני רק ארחיב שהסכום הזה, התוספת הזאת היא מאותם 330 מיליון שקל של תשתיות תה"ל. גם בתוך המסגרת של תשתיות תה"ל היה סכום של גינות נקרא לזה טבעת ירוקה, שזה היה סכום שהוא חופשי לא בדיוק צבוע לא, ב', ג'. אז ככה שמראש לקחנו סכום שהוא חופשי וזה חלק מאותו סכום.

הדר מימון: אני רק רוצה להגיד וזה לתשומת ליבם של הנוגעים בדבר. אנחנו, כמו שאמרת המנכ"ל, אנחנו עיר שלדית, מבחינת זה אנחנו גם עיר שלדית, מבחינת הכנסות ומבחינת כושר כלכלי של העיר הזאת, וככזו מה שאני כן מבקש זה שלא יהיה מצב חס וחלילה שכל הקודם זוכה ופרויקטים שהם ראשונים מופצים עליהם את כל הכסף ופרויקטים שהם מגיעים בשלבים יותר מאוחרים מטבע הדברים לא יישאר להם כסף. אנחנו כבר היינו בסרטים האלה. אני מדבר איתך על רחוב לוחמי הגטאות, גינות או מדרכה של חמישה מטרים, שמסבירים כבר כמה שנים שאין תקציב לעשות אותה, כל מיני סיפורים כאלה. לא רוצים להגיע לשם בפרויקטים האלה. בהצלחה שיהיה.

גיל סימנהויז: (מציג תמונות) כאן אפשר לראות עדויות לסימני הרטיבות לפני העבודה.

יפעת זמיר: גיל, אני חייבת להגיד שאני מקבלת תחושה שגם כשיש כסף לדברים באמת ונעשים דברים מצוינים, הביצוע הוא מאוד בינוני. זאת אומרת, רואים את זה בהרבה דברים, למשל הסלילה של רחוב טננבאום אצלנו שהוא רחוב שכבר נסלל, עכשיו הוא נפתח עוד פעם ועוד פעם והוא נסגר שוב. אי אפשר לנסוע בו. זאת אומרת יש דברים שגם אחרי שהם מבוצעים והם מבוצעים ויש תקציב עבורם, הביצוע, הגמר מה שנקרא הוא מאוד מאוד בינוני. והשאלה איך, זו דוגמה אחת לזה, כי זה לא אמור להיות הרי. זו נזילה שאנחנו כבר חודשיים בתוך החורף יכלנו לראות את זה, עכשיו זה השיפוץ של השיפוץ כאילו.

גיל סימנהויז: אז קודם כל "אזורים" זה לא אנחנו, זה שטח שקבלן בנה אותו ומסר אותו בצורה כזאת. וכן, כשמגיע החורף אז מוצאים את הנזילות, ולשמחתי אני יכול להגיד ולשמחת התושבים שטיפלנו בזה והיום 99% מהנזילות כבר לא קיימות ויש עוד תיקונים קטנים שאנחנו עושים ואנחנו נמצאים בהליך מול הקבלן. לגבי רחוב טננבאום, הרחוב נסלל, היה צורך עכשיו לבצע קו ניקוז חדש שיפתור את בעיית ההצפה וייתן מענה לרחוב, ולכן הרחוב נפתח מגולדה מאיר עד מוהליבר הונח קו ניקוז חדש ועליו עושים ריצ'רצ'. רק אחרי תקופה אנחנו מבצעים סלילה מלאה של כל הרחוב מחדש.

יפעת זמיר: ראיתי שנפער שם חור ענק אחרי הבמפר לכיוון מוהליבר, בור ענק של איזה מטר וחצי על מטר וחצי, עכשיו כאילו כל הזמן אנחנו באיזה סוג של-

גיל סימנהויז: בוצעה שם החלפה של קו ניקוז, בגלל זה.

יפעת זמיר: מאחורי הבמפר על מוהליבר כבר בעצם.

גיל סימנהויז: זה חלק מקו הניקוז. זו תופעה שאנחנו מכירים, שברגע שאנחנו חופרים ומניחים קו ניקוז או קו ביוב או קו מים יש תזוזה של הקרקע ואנחנו נכנסים ומתקנים את זה.

אמנון סעד: תגיד אבל, סליחה שאני שואל, הקטע הזה שהגינה הזאת בעצם נמצאת בתוך המתחם שלהם זה לא קטע קנייני בין הדיירים לבין היזם?

גיל סימנהויז: השטח מוגדר כשטח שצ"פ. אם היועץ המשפטי ירצה, הוא יתייחס לזה. אני יכול להגיד-

הדר מימון: בגלל שהוא שצ"פ?

גיל סימנהויז: כן.

פרוטוקול מועצה מן המניין מס' 1/22

מיום 3/1/22

עמוד 15 מתוך 22

אמנון סעד : אבל זה חניון תת קרקעי. האחריות היא על השצ"פ, אנחנו לוקחים אחריות על השצ"פ כי השצ"פ יוצר את הבעיות, השצ"פ מחלחל לתוך החניון.

גיל סימנהויז : אחד הלקחים שיישמנו זה שבפרויקטים עתידיים כשהשצ"פ נמצא מעל חניון, שעבודת פיתוח השצ"פ תעשה על ידי היזם.

אמנון סעד : אבל זה כבר עשינו, אתה יודע איפה.

גיל סימנהויז : נכון, אבל פה זה משהו שנעשה כבר-

אמנון סעד : אצל "מצלוואי", אנחנו לא הסכמנו, אתה זוכר ?

גיל סימנהויז : אבל פה זה היתר והסכמות שנעשו לפני הרבה מאוד שנים ורק עכשיו אנחנו מבצעים.

אמנון סעד : טוב, תודה.

יעלה מקליס : לפי ההסדר שהיה עם "אזורים" הם שילמו כסף לעירייה, אתה זוכר את זה לבנות את הגינה, הכסף הזה הספיק בערך למתקן וחצי. אז הגדלנו את התב"ר ועכשיו אנחנו לאור המצוקה שנוצרה וחוסר ההיגיון שלא לטפל בנזילות לפני שבונים את השצ"פ והצורך באמת לבנות שם את השצ"פ, לקחנו אחריות ואנחנו תובעים את "אזורים" בגין העלות הנוספת.

אמנון סעד : פנינו אליהם ?

יעלה מקליס : כן, גם נתנו להם הזדמנות, יש איתם דיאלוג. מי בעד ? פה אחד ? פה אחד.

הצבעה : פה אחד.

החלטה : מועצת העיר מאשרת פה אחד את הגדלת תב"ר 1172.

**סך ההגדלה - 1 מש"ח
מקורות מימון- רמ"י**

יעלה מקליס : תודה רבה. אגב, זה אתגר שאנחנו צריכים תמיד לזכור אותו, של הרבדים האלו שאמנם מדינת ישראל השכילה לקדם רישום בשכבות, אבל זה עדיין מחייב אותנו בהתייחסות לאחריות ההדדית בין התחזוקה של על קרקע לתת קרקע.

סעיף מס' 3 - אישור מועצת העיר להמלצת ועדת תרומות לקבלת תרומה בסך של 75,000 ₪ מתושב העיר, מר אבי מישרים.

יעלה מקליס : נושא שלישי - אישור מועצת העיר להמלצת ועדת תרומות לקבלת תרומה בסך 75,000 ש"ח מתושב העיר מר אבי מישרים. דברי הסבר : לעירייה הוגשה בקשתו של מר אבי מישרים, תושב העיר, לתרום סך של 75,000 ש"ח לטובת שדרוג גינה בעיר בסמוך לאזור מגוריו בקריית הסביונים. בהתאם להוראות נוהל אישור וגיוס תרומות על ידי הרשויות המקומיות שפורסם על ידי משרד הפנים, דנה ועדת התרומות במתן התרומה והחליטה לאשרה. החלטת ועדת התרומות אושרה על ידי ראש העיר ומועברת לאישור מועצת העיר. מצורפת בזאת החלטת ועדת תרומות הכוללת מכתב בקשה, טופס ניגוד עניינים וטופס הבקשה למתן תרומה כספית. הצעת ההחלטה : מועצת העיר מאשרת את קבלת התרומה בסך 75,000 ש"ח מאת אבי מישרים, בהתאם להחלטת ועדת תרומות המצורפת, בכפוף לחתימת חוזה עם התורם. דברי הסבר נוספים, מישהו רוצה הסבר או שזה ברור ?

הדר מימון : אני קראתי את המכתב של אבי מישרים אני הבנתי שהוא רצה לתרום את זה לגן צוקרמן וזה איכשהו מצא דרכו בסוף לגן בקריית הסביונים.

גיל סימנהויז : מאחר והשיפוץ של גינת צוקרמן כבר בוצע, התושב ביקש לשפץ גינה בסמוך לאזור מגוריו.

הדר מימון: הוא ביקש את גן צוקרמן. ממתי המכתב, אגב? טוב, השאלה שלי, אני כעיקרון לא בעד הנושא של הנצחות בכל מיני מקומות, כי אני לא עוד יודע כמה זמן יהיה השלט, איזה גודל שלט יהיה והדברים האלה, זה לא מופיע בנוהל מבחינת גודל השלט, מופיע רק שיהיו שלטים בגודל יחסי לתרומה. אז אני לא יודע מה יהיה הגודל של שלט של 75,000 ש"ח לעומת חצי מיליון שקל, לעומת מיליון שקל. אני אתחיל לראות פה את שלטי הענק הירוקים כמו שראשת העיר שמה לנו בגינות שהיא משפצת. אני לא רוצה לראות את הדברים האלה, אני מעדיף שיהיה איזה שהוא פרויקט, אני רואה לדוגמה עכשיו מגייסים כספים לאוהלים או ציוד לאנשים, לא עלינו, שיושבים שבעה, ומגייסים כספים לדברים האלה. אולי אפשר להפנות את הגיוסים לדברים שהם באמת לקרוא את הכיסאות על שם התורם, הספרים, הדברים האלה. אני לא רואה את זה שזה נעשה בגינה ציבורית ואז הגינות שלנו, תחשבו לאורך זמן אחרי כמה שנים, אנשים שיש להם כסף ירצו לעשות הנצחה ויתחילו להופיע כל מיני שלטים ועוד ועוד שלטים. השאלה היא כמה זמן שלט יחזיק מעמד? אנחנו מתחייבים לתקופה של כמה זמן? 20 שנה? 50 שנה? 100 שנה? לא יודע, אז יש לזה משמעות מבחינת ציבורית. אנחנו בדרך כלל לא רואים שלטים במקומות ציבוריים אלא אם כן התרומה היא ממש משמעותית, של מאות אלפים, מיליונים. אתה רואה את זה בעיריית תל אביב, פסלים שעולים הרבה הרבה כסף, ואז הם מקבלים איזה שהוא שילוט שהפסל נתרם על ידי כך וכך לזכר כך וכך וזהו. אבל זה תרומות במאות אלפים ובמיליונים.

רוני חלמיש: יש חלוקה, יש לך שלושה סעיפים. הסעיף האחרון מדבר בתרומות גדולות מעל 500 אלף שקל ואז יש לך אפשרות לקרוא את השם, אפשר לעשות דברים אחרים. פה מדובר על תרומות עד 100 אלף שקל, מדברים על שלט בהתאם לשיקול דעת הוועדה. נתנו דוגמאות לדברים שניתן לעשות עם זה.

הדר מימון: אתה כאן משנת-

רוני חלמיש: 2014.

הדר מימון: מ-2014 עד היום כמה תרומות קיבלנו?

רוני חלמיש: אני לא מכיר.

הדר מימון: אפס.

רוני חלמיש: אם הייתי מכיר זה היה בא לפה.

הדר מימון: עיריית יהוד לא מקבלת תרומות, רשויות מקומיות לא מקבלות תרומות כיוון שזו עובדה.

רוני חלמיש: אני לא יודע. קודם כל זה לא נכון, יש נוהל מסודר של משרד הפנים שמאפשר לך לקחת תרומה. בנוהל כתוב בדיוק מה ואיך אתה יכול לקחת. יש פה טפסים למלא, שהוא לא קשור לעירייה, שהוא לא קשור לוועדה, שהוא לא הגיש בקשות, שהוא מנותק מהדברים האלה ושהוא מוכן לתרום. זה בא לוועדה, הוא מילא את הטפסים, יש את הנוהל, אנחנו עובדים לפי הנוהל. זה לא שאי אפשר, בהחלט אפשר, אחרת לא היה את הנוהל התרומות.

הדר מימון: זאת אומרת אני יכול היום לתרום.

רוני חלמיש: אם אתה רוצה לתרום, יש וועדת תרומות. תעמוד בנוהל, אבל אתה לא יכול, אתה חבר מועצה.

יפעת זמיר: איך נראה שלט התרומה?

הדר מימון: אין גודל.

רוני חלמיש: אין גודל אבל יש שיקול דעת של הוועדה.

הדר מימון: לא, מה הגודל? לא כתוב גודל.

גיל סימנהויו: סעיף 2 שלט בגודל של 80 ס"מ על 60 ס"מ.

רוני חלמיש: לשיקול דעת הוועדה, וחילקו לך בין דברים קטנים לדברים גדולים.

הדר מימון: האמת שהנוהל הזה לא מספק.

יפעת זמיר: אני רוצה לשאול לגבי ההחלטה של גינת צוקרמן. הוא ביקש שזה יהיה בגינת צוקרמן. אני מבינה שהעירייה השקיעה בגינת צוקרמן ושדרגה את גינת הילדים בגינת צוקרמן, אבל אנחנו יודעים שיש צורך מאוד גדול בקרב חברי השכונה לגינת ספורט כמו שיש בקרית הסביונים ויש במונוסון גם. אין את זה באזור שלנו בכלל. והשאלה אם אי אפשר לקחת את התרומה הייעודית ולהשתמש בה כן לשדרוג הגינה לטובת התושבים המבוגרים של השכונה, שהכמות שלהם היא הרבה יותר גדולה מאשר כמות הילדים, אז כאילו הייתה החלטה למרות שהוא ביקש בגינת צוקרמן לקחת זה לגינה אחרת, אני מבינה?

הדר מימון: הם החליטו להסיט את זה לקריית הסביונים.

גיל סימנהויז: הבקשה המקורית שלו הייתה לפני מספר רב של חודשים, ובינתיים גינת צוקרמן שודרגה ולכן הוא ביקש לבצע את השדרוג בגינה בסמוך לאזור מגוריו.

יפעת זמיר: האם יש באופן חלופי מחשבות להיענות לבקשת התושבים לעשות גינת ספורט בגינת צוקרמן?

גיל סימנהויז: צריך לבחון את זה. אני לא מכיר פנייה כזו, אני לא יודע אם ראש העיר מכירה. אם יהיו פניות כאלו, נבחן את זה בהתאם לתכנית הפיתוח העירונית.

יפעת זמיר: כי בעצם הוא אמר טוב נעביר את זה לסביונים אחרי שאמרנו לו שדרגנו, אבל השדרוג הוא באמת מאוד נקודתי לילדים מאוד צעירים, כשבסוף חלק גדול מהשכונה הם אנשים בגיל 18 ומעלה שאין להם מענה באזור.

גיל סימנהויז: נבחן את זה בשמחה.

יפעת זמיר: ועוד שאלה, אם אנחנו מדברים על גינות, רציתי לשאול לפי מה נבחר התוכן של הגינה ליד התיכון. על פניו הגינה מאוד מאוד מושקעת ומאוד, מן הסתם, יקרה בהשקעה שלה. היא נראית מאוד מאוד יפה אגב, אבל חייבת להגיד שהקשר בין אופי המתקנים לבין המיקום הוא לא ברור לי. אז רציתי לדעת איך התקבלה ההחלטה הזאת.

הדר מימון: זה פארק אתגרי לילדים קטנים.

גיל סימנהויז: הפארק הוא פארק אתגרי לאו דווקא לילדים קטנים, והמתקנים שם מחולקים לשני אזורים, גם לילדים קטנטנים וגם לילדים. המקום נבחר על ידי זה שהוא נותן מענה למרכז ולמזרח העיר, מקום עם נגישות שאפשר להגיע אליו עם ילדים שמגיעים לחוגים גם במתנ"ס וגם באולם ששון. בזמנו נעשה שיתוף ציבור, אחר כך היו כל מיני התאמות ושינויים, ואלו המתקנים שנבחרו, ואני מאוד מקווה שבימים הקרובים יתקבל אישור ממכון התקנים ונוכל לפתוח את הגינה.

אמנון סעד: אני רוצה רגע להגיד משהו. אני באופן עקרוני מתנגד קטגורית לקבל כזאת תרומה. באדם מן היישוב, עם כל הכבוד לו משקיע מה שמשקיע, זה לא סכום גדול. בכל מקרה זה לא סכום גדול ומנציח את עצמו באיזו שהיא גינה. אז אם הגינה הזאת זקוקה לשדרוג אז יש במסגרת של ההסכם גג, קיבלתם תקציב, אתם משתמשים בו "רואים ירוק בעיניים", שדרגו את הגינה אם היא זקוקה לזה. לבוא ולקבל את ההצעה שלו ולשים לו שם איזו שהיא פינה עולה 75 אלף אולי חצי מתקן כזה רציני, אולי פחות אפילו, אני לא מעודכן היום במחירים. זה לא רציני, אנחנו לא קבצנים, ואם אדם היה רוצה להגיד "אני תורם את ה-75 אלף שקלים האלה באמת לטובת משהו מסוים בחינוך, באמת שאפו. אני לא מפקפק במילים שלו אבל הדברים מבחינתי אפילו לא ראויים. אני אומר לכם, אנחנו בתור מועצת עיר, לא צריכים לאשר את הבקשה הזאת, אנחנו לא זקוקים לנדבות. אנחנו עכשיו עשינו הסכם גג עם מאות מיליונים, צריכים לקחת ממישהו 75 אלף שקל? שמה נעשה שם בדיוק? מה נעשה בדיוק בכסף הזה? זה לעג לא לרש, זה לעג לגביר, אנחנו הגביר ותרומות מהסוג הזה לדברים ספציפיים כאלה מעליבים אותי מאוד. אני אומר לכם את האמת, וזה גם לא ראוי, ויואיל אותו אדם להגיד, אני רוצה בתחום הרווחה, החינוך, איפה שהכסף שלו, באמת, שאנחנו יודעים שברווחה ובחינוך לפעמים אי אפשר להעביר תקציבים מסוימים כי החוק לא מאפשר, אפשר שם לקבל דבר כזה. זה מבחינתי לא ראוי להצביע בעד. תודה.

יפעת זמיר: אני חושבת שזה דיון מעניין אמנן, אני לא חשבת על זה. אני חושבת שזו נקודה מעניינת ונכונה ושווה שנדון עליה. א', זה סכום מגוחך. עכשיו אני מעריכה את הסכום הזה, כל סכום הוא נהדר, אבל יכול להיות שצריכה להיות פה אסטרטגיה של תרומות שאתה קובע מדיניות, להחליט מה החוסרים או מה ההשפעה של כל כסף שהוא, לאו דווקא 75,000 ש, וגם נמנע מעצמנו- הרי תראו חוץ מהדבר הזה של הגינה שהוא תרם עליה את הכסף, אני חברה בוועדת שמות. בוועדת שמות אנחנו גם שמים שם עוד פלאקים של כל מיני להנציח את זה ואת זה, זאת אומרת אנחנו פותחים פה עוד ערוץ שכאלו בכסף אנחנו קונים הנצחה. אני חושבת שתרומה לעיר זה דבר חשוב וראוי אבל היא צריכה אולי לבוא בדרך אסטרטגיה עירונית ולא דרך הבקשה של אותו תורם למשהו שהוא גם ככה ניתן בעיר באופן שוטף, בוועדת שמות או הנצחה וכולי. אני מצטרפת לדעה הזו.

הדר מימון: יכול להיות שאולי כדאי בהמשך לדברים האלה, הרי אנחנו פה מאשרים לדוגמה את גן "אזורים" בארבעה מיליון שקל. יכול להיות שאנחנו נגיע ליותר כסף, ויש שם שלט של משפחה מסוימת שתרמה 75,000 שקל, אז זה יהיה כביכול סוג של הטעיית הציבור שיחשבו שעיריית יהוד לא היא זו שהשקיעה את הסכום האדיר של הכסף בבנייה של הגן אלא הגן הזה נתנם על ידי מאן דהוא. לא כתוב על השלט כמה עלה הגן בכללותו, לא כתוב כמה המשפחה תרמה. כמובן שאני מקבל כל תרומה וזה, אבל אולי עדיף שהתרומות האלה יגיעו לפרויקטים חינוכיים, פרויקטים של רווחה כמו שיפעת ואמנן אומרים. יכול להיות שפה אין סימטריה בין גודל ההשקעה בגינה ציבורית לבין התרומה עצמה, וזה יכול להיות שיהווה הטעיה לציבור שיבואו להשתמש במתקנים האלה. כמובן שאנחנו מנציחים ומודים לאדם הזה, וזה לא אישי פה השיח הזה, הוא בטח לא אישי מול מר מישרים או קבוצת האנשים במשפחה שהוא רוצה להנציח בגינה.

יעלה מקליס: בני, אתה רוצה להגיד משהו?

בני רזניק: אני חושב שקודם כל יש נוהל מסודר לפי מה שראיתי, כי אני מודה שלא הייתי בקיא בתחום הזה. יש נוהל מסודר. אני מבין מרוני שזה חוקי ואין מניעה לקבל את זה, ואני חושב שזה מבורך. שלט של 80*60 זה לא דרמטי. בהיכל התרבות בתל אביב יש שם קירות שלמים, נכון שאנשים בטח תרמו מיליונים ולא 75,000 שקל, אבל כל דבר זה בפרופורציה. בגלל זה הוא מקבל שלט של 80*60 וכספים אחרים אנחנו יכולים לפנות לדברים אחרים, אני לא רואה בעיה ואני בעד.

אמנן סעד: אני לא חושב שאפשר להשוות בין הדברים.

יעלה מקליס: אני רוצה לומר שאדון מישרים החליט למה הוא רוצה לתרום, אנחנו לא יכולנו לכפות עליו ואני לא רואה סיבה שילדי העיר לא ייהנו מהתרומה הזאת. אין פה איזה שינוי בשם הגינה או איזה משהו דרמטי. אם יהיה מדובר במתקן או בכיסאות אפשר להגיד שזה נתנם על ידי המשפחה ולא על ידי הגינה כדי שחם וחלילה לא יתבלבלו, ואם זה מבוצע על ידי נוהל מסודר של תרומות על פי הנחיות משרד הפנים, אז אני חושבת שיש לברך, ואם יהיו תרומות נוספות אנחנו בוודאי נשמח להגדיל את האפשרויות להשקיע במתחם הציבורי לטובת הילדים שלנו, לטובת המבוגרים ולטובת כל מטרה אחרת שתעלה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי ועם הרצון של התורם.

יפעת זמיר: אני לא רואה את השינוי שהוא ביקש.

גיל סימנהויז: אני אסביר לך, הוא פנה לעירייה לפני מספר רב של חודשים וביקש לתרום.

אמנן סעד: הוא פנה בשישי.

גיל סימנהויז: לא, הוא פנה לעירייה וביקש לתרום. אנחנו הצענו לו את גינת צוקרמן כי ידענו שאנחנו הולכים לשדרג אותה. מסיבות כאלה ואחרות הוא התמהמה ובינתיים אנחנו ביצענו את השדרוג, וזה היה לא הגון גם לקחת את הכסף בדיעבד אחרי ששילמנו, להגיד לו בוא תשפה אותנו על מה שכבר עשינו כי העירייה עשתה, זה היה בתכנית העבודה. הוא ביקש להשתתף בשדרוג של גינה אחרת בעדיפות למשהו שסמוך לביתו, ואמרנו לו שזו הגינה הבאה שאנחנו הולכים לטפל בה וזה מה שהוא רצה. דרך אגב, הצענו לו חלופות אחרות, אבל זה מה שהוא רצה. הצענו לו בהתחלה ספסלי ספרייה שאנחנו עומדים להציב ברחבי העיר, הוא לא רצה, הצענו לו כמה דברים ובסוף זה מה שהוא בחר, והוא בחר סמוך לביתו. אפשר לקבל ואפשר לא לקבל, זה בסדר.

פרוטוקול מועצה מן המניין מס' 1/22

מיום 3/1/22

עמוד 19 מתוך 22

הדר מימון: זה שהוא בוחר את זה בסמוך לביתו, זה לא ניגוד עניינים שהוא יכול לשפץ גינה ציבורית ליד הבית שלו? אני רוצה לשפץ את המדרכה ליד הבית שלי כמו 10,000 שקל-

יעלה מקליס: תגיש בקשה.

הדר מימון: מה תגידו לי, לא? אני רוצה פה על הבית.

בני רוניק: זה על פרויקטים שמתנהלים ממילא, לא המציאו פרויקט.

הדר מימון: לא, אבל יש לך ניגוד עניינים.

בני רוניק: השאלה אם העירייה רוצה לוותר על פרויקט.

יעלה מקליס: טוב, אני מעלה את זה להצבעה. הצעת החלטה: מועצת העיר מאשרת קבלת תרומה בסך 75,000 ₪ מאת אבי מישרים בהתאם להחלטת וועדת תרומות המצורפת, בכפוף לחתימת חוזה עם התורם. מי בעד? 4, מי נגד? הדר יפעת ואמנון מי נמנע? לירי. ההצעה התקבלה ברוב קולות.

הצבעה:

בעד - 4 יעלה מקליס, שימי בונפיל, שמואל רוטמן, בני רוניק

נגד - 3 הדר מימון, יפעת זמיר, אמנון סעד

נמנעת - 1 לירי פנחס

החלטה: מועצת העיר מאשרת ברוב קולות את קבלת התרומה בסך של 75,000 ₪ מאת אבי מישרים, בהתאם להחלטת וועדת תרומות המצורפת, בכפוף לחתימת חוזה עם התורם.

לירי פנחס: אני אשמח לנמק מצד אחד אני חושבת ש-

שמואל רוטמן: לא, זה שיעור מעניין-

לירי פנחס: אני חושבת שיש אינטרס להשארת המרחב הציבורי ואני חושבת שבקשה שמגיעה מדם ליבו של תושב שרוצה להנציח את ההורים שלו ואת הדור הזה זו בקשה חשובה ונכון להיענות לה. מצד שני, הקולות שעולים כאן נשמעים הגיוניים ושינוי לי קצת את המחשבה, והייתי שמחה שנדון בזה אפילו פעמים נוספות, לא יודעת.

יפעת זמיר: שמוליק, אני חייבת להגיד לך שההערה הזאת, אני לא מתערבת בעניינים פוליטיים, אבל זה דיון ענייני ואם אתה רוצה לייצר במועצת העיר דיון-

יעלה מקליס: יפעת, זה לא עניין שלך.

יפעת זמיר: אני מדברת על העיקרון.

יעלה מקליס: טוב, ההצעה התקבלה. תודה רבה לירי.

יפעת זמיר: דיון ענייני זה חשוב אחרת אנחנו חותמת גומי.

יעלה מקליס: יפעת, לא צריך לחנך את כולם. תודה.

יפעת זמיר: אני לא מחנכת, אני אומרת את דעתי.

סעיף מס' 4 - אישור מועצת העיר לפתיחת תב"ר - שדרוג גינת רבין.

יעלה מקליס: נושא ארבע - אישור מועצת העיר לפתיחת תב"ר שדרוג גינת רבין. סך התב"ר 75,000 שקלים, מקורות מימון - תרומת אבי מישרים. דברי הסבר: בהמשך לסעיף 3, מבוקש לפתוח תב"ר ייעודי אליו יעברו כספי תרומתו של מר אבי מישרים לטובת שדרוג גינה באזור מגוריו, וממנו יבוצעו עבודות שדרוג הגינה. הצעת החלטה: מועצת העיר מאשרת פתיחת תב"ר שדרוג גינת רבין. סך התב"ר: 75,000 שקלים, מקורות מימון: תרומת מר אבי מישרים. מעלים להצבעה. מי בעד? זה התב"ר על פי הבקשה. אנחנו ארבעה בעד, מי נגד? שלושה נגד, לירי נמנעת? תודה רבה, אושר ברוב קולות.

הצבעה:

בעד - 4 יעלה מקליס, שימי בונפיל, שמואל רוטמן, בני רזניק

נגד - 3 הדר מימון, יפעת זמיר, אמנון סעד

נמנעת - 1 לירי פנחס

החלטה: מועצת העיר מאשרת ברוב קולות פתיחת תב"ר - שדרוג גינת רבין
סך התב"ר - 75,000 ₪
מקורות המימון- תרומת מר אבי מישרים

סעיף מס' 5 - אישור מחיקת חובות לפי סעיף 338 לפקודת העיריות (נוסח חדש).

יעלה מקליס: נושא חמש - אישור מחיקת חובות לפי סעיף 338 לפקודת העיריות. דברי הסבר: מועצת העיר מתבקשת לאשר את מחיקת החוב המפורט בסעיף 1 לרשימה המצורפת, לפי סעיף 338 לפקודת העיריות. וועדת ההנחות של העירייה דנה במחיקת החוב הנ"ל בישיבתה מיום 10.10.21 והמליצה למחקר, בהתאם להוראות חוזר מנכ"ל משרד הפנים ביחס למחיקת חובות, ובהתאם לכללים שנקבעו על ידי מועצת העיר למיזוי הליכי גבייה. העירייה פעלה כנגד הנישום הנ"ל בהליכי גבייה המוקנים לה בדין לשם גביית החוב, מוצו הליכי הגבייה ונקיטה בהליכי גבייה נוספים לא צפויים להניב תועלת כלשהי לעירייה. כמו כן, נערכה על פי נוהל וועדת הנחות חקירה כלכלית וניתנה חוות דעת משפטית עם המלצה למחיקה, על ידי עורך דין שטיפל בתיק הגבייה. נושא זה מובא בשנית לדין בפני מועצת העיר לבקשת חברי המועצה בישיבתה מיום 6.12.21. בהקשר זה יפורט כי החייב הרשום בספרי העירייה נפטר בשנת 2005, ומאז מועד פטירתו החזיק בשטח פולשים שונים. נכון להיום, המבנים נהרסו על ידי רשות מקרקעי ישראל. מצורפים בזאת טבלה מספר אחד ופרוטוקול וועדת הנחות מ- 10.10.21 (ללא פרטים מזהים של הנישומים). ניתן לעיין בפרוטוקול המלא ובכלל המסמכים הרלוונטיים לחובות במשרדי מחלקת הגבייה, אצל הגברת סמדר חכם בתאום מראש. הצעת החלטה: מועצת העיר מאשרת מחיקת החוב המפורט בסעיף 1 בטבלה המצורפת, ומסומנת נספח אחד.

אמנון סעד: אנחנו לא דנו בזה?

יעלה מקליס: אבל השארנו את זה כי ביקשנו הסבר-

הדר מימון: לא, השארנו רק את הנכס הספציפי הזה, של 4.3 מיליון.

יעלה מקליס: לא אישרנו את הנכס הזה.

הדר מימון: אז זה רק רצינו הסבר.

יעלה מקליס: כן הנה, החייב הרשום נפטר ב-2005. מאז מועד פטירתו החזיקו בשטח פולשים שונים. נכון להיום המבנים נהרסו על ידי רשות מקרקעי ישראל. מישהו רוצה עוד פרטים?

הדר מימון: כן, אני הייתי רוצה להבין איך מגיעים לכזה חוב מ-2002 עד 2016. אנחנו היום ב-2021, כאילו זה כמעט 20 שנה של חוב. איך זה עובד בסכומים כאלה? אני מהניסיון האישי שלי עם עיריית יהוד, אם אני לא משלם חודש, אני כבר בצרות וצריך לבוא לפה ולהסביר הכל.

יעלה מקליס: זה מאז 2014.

הדר מימון: לא, זה מ-2002.

יעלה מקליס: מאז 2014 דואגים שישלמו את החובות.

הדר מימון: אבל גם 2014, החוב הזה הוא עד 2016, זאת אומרת 2014 עד 2016.

יעלה מקליס: אז תשאל את סמדר לגבי החוב מתי הוא נצבר.

הדר מימון: אני שואל עכשיו שאלה. סמדר כאן אשת מקצוע עובדת פה כאישה מקצועית בתחום הזה, איך מגיעים לכאלה סכומים?

סמדר חכם: אחרי שהוא נפטר, ומאז ניסו כל מיני פולשים להשתלט על המתחם. עכשיו האנשים הפולשים שידענו את הזהות שלהם, חייבנו, אלה שלא ידענו את הזהות שלהם אז זה המשיך להיות על שם הולנד שלמה. בעיקר זה היה סככות.

הדר מימון: אפשר להשתמש בלי לשלם ארנונה כל כך הרבה שנים? 20 שנה?

לירי פנחס: תקשיב, מי שם? היה שם אחד בשם מיאלי שהוא פלש לשם, היה אחד ויינברג שכן הצלחנו לגבות ממנו כספים כשהוא פלש, והיו כאלה שלא איתרנו את הזהות שלהם.

הדר מימון: יש עוד מקרים כאלה עכשיו במערכת, כרגע? שמישהו צבר חוב? יש עוד מקרים כאלה שצוברים חוב שלא יודעים מי הם, למה הם, כמה הם? אפשר לעשות בדק בית לבדוק?

גל לניאדו: אבל זה בדיוק מה שנעשה פה. זה בדיוק בדק הבית. מה שאתה רואה פה זה מה שהובא לאישורכם ונתנו הסבר שלם על נושא מחיקת חובות ונוהל מחיקת חובות.

אמנון סעד: מה שהדר אומר שזה יותר מידי שנים.

הדר מימון: אני יודע שזה בדק בית, אבל זה בדק בית שאני מוחק חובות במיליונים?

גל לניאדו: אבל מחיקת החוב הזה זה אחרי התנהלות של עורכי דין ותביעות והתנהלות. אתה לא רואה את כל זה פה, כנראה שאין כאן נכסים בבעלות, אין כאן חשבונות בנק, יש כאן חקירה כלכלית הרי זה נידון בוועדת מחיקת חובות. ונמסר כל החומר, וניתנה חוות הדעת של עורך הדין, ניתנה החקירה כלכלית שנעשתה. זה לא סתם.

הדר מימון: כן גל זה לא סתם אבל זה לא שנה, זה לא שנתיים, זה 20 שנה. אז אני שואל אם יש עוד מקרים כאלה שנמצאים במערכת?

גל לניאדו: בוודאי שיש-

הדר מימון: שהם נמצאים, אנחנו יודעים אותם, חובות מעל 10 שנים. התושבים שמשלמים את הארנונה כסדרה הם מממנים למעשה את אלה שלא משלמים. אז בואו בבקשה להפעיל גבייה ולעשות מה שצריך לעשות.

גל לניאדו: אחוז הגבייה של העירייה מתקרב ל-94%. אני לא חושב שהרבה ערים מגיעות לאחוז גבייה כזה.

יעלה מקליס: גל, אני אחלק את השאלה.

הדר מימון: אחוז גבייה אחרי הנחות של 10% הנחות.

גל לניאדו: אתה חושב שאחוז הגבייה של העירייה הוא נמוך מהמוצע? הוא נמוך מרשויות אחרות?

הדר מימון: גל, אני קצת מכיר את מחיקת החובות.

יעלה מקליס: אנחנו קיבלנו חובות אבודים ב-100 מיליון שקל? כמה חובות היו כשנכנסתי לתפקיד?

גל לניאדו: אבל זה חובות היסטוריים.

יעלה מקליס: אני מדברת על חובות היסטוריים, שחלקם כבר התיישנו בזמן שאני נכנסתי לתפקיד.

פרוטוקול מועצה מן המניין מס' 1/22

מיום 3/1/22

עמוד 22 מתוך 22

גל לניאדו: גם כעת כשיש 93% גבייה יש עדיין 7% שלא נגבה. זה גם מטופל, הם מטופלים.

יעלה מקליס: גל אפשר רגע? אז כשאנחנו נכנסנו לתפקיד ב-2013 תחילת 2014 היו 100 מיליון שקל בחובות אבודים שהם חלקם התיישנו הרבה הרבה לפני שנכנסנו לתפקיד. הצוות המקצועי לאט לאט מנקה את הדו"חות העירוניים מהחובות האלו. מה ששואל הדר, וזה הנושא היחיד שאני באמת חושבת שיש מקום להתייחס אליו, זה לוודא שאנחנו לא נמצאים במצב שיש נכסים שהם מוחזקים על ידי גורם מסוים וחייבים בארנונה ואנחנו לא מחייבים אותם, וזו הערה לעניין, למרות שיש לי הרבה חילוקי דעות עם הדר, לפעמים יש לו הברקות, ופה אני מסכימה איתו שצריך לבדוק אם יש פה איזה שהוא משהו ולוודא שאנחנו לא מושכים חובות מיותרים על נכסים שקיימים שבגינם צריך לשלם ארנונה. טוב, אז אחרי שפרגנתי להדר, אנחנו יכולים להצביע.

הדר מימון: את יכולה גם להתנצל באותה הזדמנות.

יעלה מקליס: אתה צריך להתנצל, אחרי שאתה תתנצל ותתחיל להתנהג כמו בן אדם. מועצת העיר מאשרת מחיקת החוב המפורט בסעיף 1 בטבלה המצורפת ומסומנת נספח אחד. מי בעד? פה אחד? פה אחד.

הצבעה: פה אחד.

<p><u>החלטה</u>: מועצת העיר מאשרת פה אחד מחיקת החוב המפורט בסעיף מס' 1 בטבלה המצ"ב המסומנת נספח 1.</p>

יעלה מקליס: תודה רבה. אני סוגרת את הישיבה. ערב טוב לכולם שנה אזרחית מוצלחת ועשייה ברוכה.

הישיבה ננעלה.